

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecător – A. Malîi

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – A. Bostan, A. Pahopol, V. Efros

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lungu Ivan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Lungu Ivan împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183, ÎCS „RED Union Fenosa” SA, SRL „Grand Lift”, SRL „Lift Service”, SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la anularea sumelor achitate pentru energia electrică consum ascensor pentru perioada anilor 1998-2015 în mărime de 6280,97 lei, încasarea în mod solidar de la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183 și ÎCS „RED Union Fenosa” SA a sumei de 6280,97 lei, anularea datoriei și obligarea excluderii sumei indicate ca datorii din bonurile de plată pentru consumul de energie electrică și deservire tehnică a ascensorului în mărime de 1129,67 lei și a bonului de plată în mărime de 850,47 lei, cu încasarea în mod solidar de la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183 ÎCS „RED Union Fenosa” SA, SRL „Grand Lift”, SRL „Lift Service” a sumei de 192,12 lei, achitată forțat și ilegal, anularea datoriei la serviciile pentru apă și canalizare pentru perioada anilor 1998-2014 în mărime de 3499,98 lei, încasarea în mod solidar de la Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/183 și SA „Apă Canal Chișinău” a preinsei datorii în mărime de 3153,69 lei, achitate integral în perioada noiembrie-decembrie 2014, sume acumulate supra datelor reale fixate de contor și repararea prejudiciului moral în mărime de 5000,00 lei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Lungu Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 09 martie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 25 februarie 2015, Lungu Ivan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către APLP 54/183 și SA „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat

anularea datoriei la serviciile pentru apă și canalizare acumulate pe perioada anilor 1998-2014, încasarea în mod solidar din contul APLP 54/183 și SA „Apă-Canal Chișinău” a pretinsei datorii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este locatarul ap. 69 din str. XXXXXXXXXXXXXXX, mun. Chișinău, unde locuiește împreună cu familia sa, gestionarul blocului fiind APLP 54/183. Începând cu anul 1998, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 337 din 25 mai 1995 „Cu privire la contorizarea apei și a energiei termice de populații, instituții publice și agenți economici”, în apartamentul său au fost instalate contoare de evidență a apei. Astfel, din momentul instalării contoarelor, în calitate de utilizator de apă, reclamantul a început efectuarea plăților pentru consumul de apă potrivit indicilor reali a contoarelor de apă, deși pe facturile de plată era indicat un volum exagerat de apă consumată, fiind obligat să achite sume suplimentare.

În perioada anilor 2008-2014, reclamantul a achitat pentru volumul de apă indicat nemijlocit la contoarele legal montate și verificate metrologic, astfel încât și-a executat obligațiile sale de consumator și a achitat cu regularitate plățile lunare conform indicilor contoarelor din apartament, dar pe motiv că sistematic recepționa de la APLP 54/183 reclamații și avertizări de achitare a unor sume nejustificate, cu amenințări că va fi deconectat de la rețelele de aprovizionare cu apă, pentru a evita deconectările, a achitat parțial pretinsele datorii în sumă de 3 153,69 lei din suma de 3 499,98 lei, indicată în bonurile de plată.

Reclamantul s-a adresat de mai multe ori către APLP 54/183 cu cereri pentru anularea sumelor nejustificate din bonurile de plată față de SA „Apă-Canal Chișinău”, însă nu a primit răspuns.

Reieșind din cele menționate, reclamantul a solicitat instanței de judecată admiterea acțiunii, anularea datoriei la serviciile pentru apă și canalizare acumulate pe perioadele anilor 1998-2014, în sumă de 3 499,08 lei, încasarea în mod solidar din contul APLP 54/183 și SA „Apă-Canal Chișinău” a pretinsei datorii în sumă de 3 153,69 lei indicată în bonurile de plată, achitate ilegal și forțat în perioada noiembrie-decembrie 2014, sume acumulate supra datelor reale fixate de contor.

La data de 06 mai 2015, Lungu Ivan a înaintat o cerere de chemare în judecată către APLP 54/183, SRL „Grand Lift”, SRL „Lift Service”, ÎCS „RED Union Fenosa” SA privind anularea sumelor achitate pentru energie electrică consum ascensor și obligarea excluderii din facturi a acestor sume.

La data de 14 septembrie 2015, reclamantul, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Sofroni Sergiu, a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat instanței admiterea cererii, anularea sumelor achitate pentru energia electrică consum ascensor în mărime de 6 280,97 lei cu încasarea acestor sume în

mod solidar de la APLP 54/183 și ÎCS „RED Union Fenosa” SA, anularea datoriei și obligarea excluderii sumei indicate ca datorii din bonurile de plată pentru consumul de energie electrică și deservirea tehnică a ascensorului în sumă de 1 129,67 lei și a bonului de plată în sumă de 850,47 lei, cu încasarea sumei de 192,12 lei pe care a achitat-o forțat, și încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

În motivarea cererii de concretizare pretențiilor, reclamantul a indicat că apartamentul său se află la etajul doi al blocului locativ, motiv pentru care atât membrii familiei sale, cât și ceilalți locatari de la etajul doi nu folosesc și nu au folosit ascensorul. În legătură cu faptul, că începând cu anul 1998, locatarii etajului doi nu folosesc serviciile ascensorului, dar erau obligați să achite nejustificat plățile pentru energie electrică și deservire tehnică a ascensorului, reclamantul a adresat nenumărate cereri atât către APLP 54/183, cât și către Pretura sect. Ciocana, ÎCS „RED Union Fenosa” SA, SRL „Grand Lift”, SRL „Lift Service”, solicitând deconectarea ascensorului și excluderea sumelor indicate nejustificat în bonurile de plată.

Suplimentar, reclamantul a indicat că în perioada anilor 1998-2005, pentru energia electrică a consumului ascensorului, a fost obligat să achite suma de 6 280,97 lei prin amenințări privind deconectarea și cu deconectarea efectivă a apartamentului său de la energia electrică în anul 2014. Consideră reclamantul că includerea sumei de 6 280,97 lei în factură, în lipsa unui contract de prestări servicii, prin care ar fi stabilite obligații reciproce, este ilegală, însă din motivul deconectării apartamentului de la energia electrică, a fost nevoit să achite nejustificat serviciile de care nu beneficiază de fapt.

Cu referire la sumele de 1 129,67 lei și 850,47 lei, indicate în bonurile de plată pentru consumul de energie electrică și deservire tehnică a ascensorului, acestea sunt considerate de reclamant a fi indicate ilegal în facturile de plată a APLP 54/183 începând cu anul 1998, deoarece potrivit Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă din 2007, reclamantul urma a fi scutit de plata pentru energia electrică pentru funcționarea ascensorului.

Mai mult, Lungu Ivan a invocat expirarea termenului de prescripție, prevăzut de art. 268 lit. c) Cod Civil, pentru încasarea din contul său a sumelor restante pentru serviciile menționate.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 septembrie 2015, a fost dispusă conexarea într-un singur proces a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Ivan către APLP 54/183 și SA „Apă Canal Chișinău”

privind anularea datoriilor și încasarea sumei, cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Ivan către APLP 54/183, ÎCS „RED Union Fenosa” SA, SRL „Grand Lift”, SRL „Lift Service” privind anularea sumelor achitate pentru energia electrică, consum ascensor și obligarea excluderii sumelor.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 09 martie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de Lungu Ivan a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că prin faptul achitării sumei de 3153,69 lei, reclamantul Lungu Ivan a întreprins o măsură concretă prin care a recunoscut expres existența obligației în sarcina sa de a achita datoria pentru furnizarea apei, și a executat-o benevol. Mai mult, deși reclamantul a invocat încălcarea drepturilor sale la încasarea sumelor pretinse a fi nejustificate, dânsul nu a prezentat mijloace probatorii pertinente, cu operarea de sume și perioade exacte, care ar fi demonstrat modalitatea prin care i-ar fi fost încălcate drepturile de consumator.

De asemenea, prima instanță a reținut că factura de plată emisă lunar pentru serviciul public prestat reclamantului, potrivit art. 3 din Legea contenciosului administrativ, poartă un caracter de act administrativ. Prin urmare, în cazul în care reclamantul manifesta dezacord cu datele incluse în facturile de plată recepționate, dânsul urma să le conteste pe fiecare în parte în ordinea și termenii speciali, prevăzuți de Legea contenciosului administrativ.

Cu referire la pretențiile reclamantului cu privire la anularea sumelor achitate pentru energia electrică, consum ascensor și obligarea excluderii sumelor, prima instanță a ajuns la concluzia că nu există temeii juridic de a-l elibera pe reclamant și familia sa de obligația de achitare a plăților pentru deservirea tehnică și energia electrică consumată la funcționarea ascensorului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, s-a respins apelul declarat de Lungu Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 martie 2016.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, Lungu Ivan, la data de 02 ianuarie 2018 a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 09 martie 2016, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile sale integral.

În motivarea recursului, a indicat că prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanțelor

sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, invocând motive similare celor din acțiune și cererea de apel.

La data de 12 februarie 2018, ÎMS „Liftservice” a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs și referință în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Lungu Ivan, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 martie 2017 și expediată în adresa părților la 17 mai 2017 (f.d 28, vol. III), însă la materialele cauzei nu există dovezi privind recepționarea acesteia de către părți. La data de 28 decembrie 2017, Lungu Ivan a depus o cerere către Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care a solicitat să i se elibereze decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017. Potrivit mențiunii de pe verso a cererii respective, recurentul și-a exercitat acest drept la data de 29 decembrie 2017. Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost depus la 02 ianuarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că

reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Lungu Ivan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lungu Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu